

MAGYAR RÁDIO
1948 MÁJ 12

Néhány perccel ez-
előtt még az újjászü-
letett Margit-hídon
baktattam. Vidáman
csilingelő villamosok
robogtak el mellet-
tem, autók suhantak
Pestről át Budára és
lovaskocsik kocogtak
terheikkel megrakot-
tan. A hid korlátján
túl serény munkáske-
zek dolgoztak vidám
nótaszó mellett, hogy
néhány hónap múlva
a Margit-híd szebb és
szélesebb legyen, mint
valaha.

A nagyváros lár-
mája mindjobban el-
csitult, amikor befor-
dultam a szigetre.
Már a volt fedett sé-
tányrnál tartok. Újra látom a Margit-
szigetet — negyven esztendővel fiatal-
labban. A sétány szélén, a zenepavil-
lonban katonabanda a legújabb slá-
gert fújja: „Jaj, Istenem, nem bírok
magammal, Táncolni szeretnék a ha-
sammal...” Ebben az időben ugyanis
először szerepelt Budapesten a híres-
nevezetes — ma már nem tudom, hogy
hívják, — francia hastáncosnő. Egész Pest
lázban égett. A hölgyek megbotránkoz-
tak, a férfiak rajongtak és Zerkovitz
Béla mindezt gyorsan dalba öntötte.

Kereselek a helyet, ahonnan valami-
kor a lóvonat indult. Aha, itt van!
Alig egy pár lépés a zenepavillontól.
A két ló türelmesen várakozik, hogy
megteljen a kocsis. Mi apámmal a ve-
zető mellé szállunk fel. Édesapám a
mellényzsebébe nyúl és kihúz egy
szalmavégű virginiát. Szótlanul kí-
nálja meg velem a lóvonat vezetőjét,
akinek ez az ára annak, hogy majdan
indulás után én foghassam a gyeplőt.
Foghatta azt bárki vagy akár senki
sem. A szigeti lóvonat derék négy-
lábújai egyforma, csendes ügétéssel
húzták a kocsit és álltak meg ott,
ahol megállóhelyet jelzett a tábla. Én
azonban mégis boldog voltam, mert
akkor még nem is sejtettem, hogy a
legnehezebb dolog a világon a gyeplő.

Hahó! Kastély-megálló! Hát ami
azt illeti, mint kastélytól többet vár-
tam volna tőle, de azért tetszett. Rep-
kény takarta el kopott testét és előtte
parányi pad állt. Később, évtizedek
mulva, már sokkal nagyobb áhítattal
tekintettem fel rá, mert itt szötte ál-
mait Krudy Gyula, aki innen indi-

totta útjára vörös
postakocsiját Szinbád
úrfival.

A most még kihalt
strandfürdőbe is be-
kukkantok. Ott, a me-
dencétől jobbra, az
öreg tölgyfa árnyé-
kában heverészett va-
lamikor elmaradha-
tlan szivarjával a
szájában Hunyady
Sándor. A tejesarnok
felől pedig mintha
megint vidám mu-
zika szólna. Az egyik
asztalnál tejeles tú-
rót kanalaz Szép
Ernö, a sziget szerel-
mese és közben vala-
miféle kézirat fölé
hajol. Talán a sziget

madarairól ír vagy egy fűszálon csil-
logó harmatesepről.

Befordulok jobbra az úton, a romok
felé. Nemsokára hétszáz esztendeje,
hogy Margit királyleány bevonult az
akkor még ép falai közé. Nyulak szig-
etének nevezték még ebben az idő-
ben ezt a parányi földdarabot, ame-
lyet a Duna olyan féltőn, szerelmesen
átkarolt. Akkoriban az Árpád-házi ki-
rályok vadaskertje volt. Hét évszáz-
addal később, 1944-ben, a gyáva nyu-
lak szigete lett. A hitványoké, akik
előtt semmi sem volt szent és akiket
csak a féktelen rablás meg az állati,
ösztöntől vezérelt gyilkolás jellem-
zett.

Romok romján járok, mert pusztu-
lás jelzi a barbárok útját, amerre
csak végigszáguldtak. Nemesak em-
ber, hanem még a fű, fa, virág is
megsemmisült mindenütt, ahol felbuk-
kantak. Elpusztultak az őzek, a mada-
rak és minden, ami a szigetet széppé
és romantikussá tette.

És mégis, az őrző pusztulás nyomán új életre kelt minden. Ma már
szabadon mernek lélegzeni a fák és a
virágok is és a gyíkok újra kíván-
csian dugják ki fejüket, amikor köze-
ledő lépteiket hallanak.

Vidáman és erőteljesen süt a tavaszi
napsugár. A természet újjá éled. A
Margitsziget is lassan feltámad ször-
nyű álmából, igyekezve elfelejteni a
vérgőzzel teli multat. Kicsit talán
irigylem is a szigetet... mert én, saj-
nos, nem tudok felejteni.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Szilágyi Ödön

Cím:

Emlékalbum.

Forrás:

Magy. Rádió

(Hely)

1948 máj 12.

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Személy

Helyszám

Margitsziget

x 1948,

712.21

Oszályozás